מקרקש זגי. פעמונים התלויים בכילה שקבין מטתו מקשקשין בעת משמש לעור כמי ביתו משם: באלי דידבי. מגרש הזבובים שלא לשמש מטתו בפני כל מי: פרוחי. יתושים: דמו בראשו. נענש על עצמו ומוכח דמו נדרשים ממנו לאמר מיתתו ולאיה לדבר ודמו ברשמו דמרגליס (יחזקאל ג) מוכח דמו יהא תורה אור מוטל ברשמו(ו): ומתחייב בנפשו. כלומר הוא גורם לעצמו: שעבר עליהם הלילה. שכולנו קמי משום וכגלי ומשקין: בסילתא. סל: עיקרן. שערות שברשם השוס והנגל: רוח טומאה. כמדת הלליס שקורין גרמנטי"ר האומרים לת העיניס: בגנוסטרי. מספרים: חסיד. עדיף מלדיק. כשקונן איכא למיסם להדרי ומגלו: ויתקין. מלגיס: בעלי ראתן. מלגיס יומר מדאי שיש להם שרן במוסס כדאמר בכתובות (מ:): תלמיד חכם. דיבר לאלמטעי נפשיה: אף על פי שאמרו המשמש מטתו כו'. כדאיתא בברייתא לעיל ברים שמעתין (מ:) ומקקנא מו משמש לאור הנר אלמא מעונה הוא דהוי אבל איסורא ליכא מדקתני מו משמש והשתא ליכא למימר מבדוק דל"ל מאי אע"פ שאמרו כו': אימא הבודק מטתו לאור הנר כו'. משוס דלא מיבדיק שפיר אפ"ה אי תביא שמ עדיס לכל תשמיש מו מבדוק לאור הנר: מילא פרהבא. קוטו"ן. מתוך שהוא לבן ונראים בו מיפה כחרל. ליטנא אמריטא אמר נקי ורך: ומזוכדין חכמים אותן לשבח. בתמיה. נהי מי הוה מוהר בעלמא הוה ממיה לן ובי"ש שמזכירין לשבח ומה הוא שבחן: אותם שיהה. מתוך שהוא נאמם בשיהה מיו מתאוה לה כל כך ומשמש לקיום מצות עונה בעלמא מו לרלוסה ולבו קן בה והוא מבני משם מדות דאמרו בגדרי' (קף כ:): מקולין. קוטו"ן: דכי הואי התם. בארץ ישראל: בערבי שבתות. זמן עונת פרנסים ותלמידי חכמים מערב שבת לערב שבת*: שחקי דביתא. בגדים בגויין של פשתן: ולא בפשתן. שמיו לבן ומין דס מיכר יפה אלא בעד לבן: שמקיס לבנים[2] יומר מן המדשים: חישב עליו וכו'. דקרוב הוא לבוים מעקה יומר מתוכה: לא נטמא כו'. דאיו מטר אלא כל קורט בפני עצמו מקום ומיו טמא אלא מקום מגע טומאה: נטהר מקצתו. כגון מיבב עליו למשקה וטמא טומאת משקין אלקא ליה השקה במקוה כשאר מים ולא משוס טבילה דאין אוכל ומשקה נטהרין במקוה דלא כמיב טבילה אלא באדם וכלי אבל יין ולא שום משקה אין להם טהרה אלא (ג)מים ומשוס זריעה דמי משיק להו הוו להו מטר מים שבכלי עם מי המקוה וכטילו להו גבייהו כדתנן (פרשות פ"ב מ"ו) שמילי תרומה שנטמאו ושמלן טהרו מלטמא אלא מטהרא להו זריעה ומים במים זו היא זריעה: נטהר מקצתו. שלא נגעו המים אלא בפי הכלי: נטהר כולו. ומדקתני נטהר כולו מכלל דטמא כולו והיכי משכחת לה דנעבה טומאה בכולו: שהעבירו. לשלג: על אויר תנור. ושכן בתוכו דטומאת מאויר כלי חרס: דהתורה העידה. כל אשר בתוכו יטמא (ויקרא יא):

(מלין כה:) ואפילו

1 בפ"ש: ומלה.
2 בפ"ש: שמקים רבים ולבנים.

ומשתין מים ערום לפני מטתו והמשמש מטתו בפני כל זו אמר ליה רב יהודה לשמואל ואפי' לפני עכברים א"ל *שיננא לא *אלא בגון של בית פלוני שמשמשין מטותיהן בפני עבדיהם ושפחותיהם ואינהו מאי דחיש °שבו לכם פה עם התמר *עם הדומה לתמר רבה בר רב הונא מקרקש זגי דכילתא אביי באלי דידבי *רבא באלי פרוחי אמר ר"ש בן יוחי ה' דברים הן שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו *האוכל שום קלוף ובצל קלוף וביצה קלופה והשותה משקין מזוגין שעבר עליהן הלילה והלן בבית הקברות והנוטל צפרניו וזורק לרה"ר °והמקיז דם ומשמש מטתו: האוכל שום קלוף כו': ואע"ג דמנחי בסילתא ומציירי ותימי רוח רעה שורה עליהן ולא אמרן אלא דלא שייר בהן עיקרן או קליפתן אבל שייר בהן עיקרן או קליפתן לית לן בה: והשותה משקין מזוגין שעבר עליהן הלילה: אמר רב יהודה אמר שמואל והוא שלנו בכלי מתכות אמר רב פפא וכלי נחר ככלי מתכות דמו וכן אמר רבי יוחנן והוא שלנו בכלי מתכות וכלי נחר ככלי מתכות דמו: והלן בבית הקברות: *כדי שתשרה עליו רוח טומאה זימנין דמסכנין ליה: והנוטל צפרניו וזורק לרשות הרבים: מפני שאשה מעוברת עוברת עליהן ומפלת ולא אמרן אלא דשקיל בגנוסטרי ולא אמרן אלא דשקיל דידיה ודכרעיה ולא אמרן אלאדלא גז מידי בתרייהו אבל גז מידי בתרייהו לית לן בה ולא היא לכולה מילתא חיישינן ת"ר *ג' דברים נאמרו בצפרנים ו) שורפן חסיד קובר צדיק זורקן רשע: והמקיז דם ומשמש מטתו: *דאמר מר מקיז דם ומשמש מטתו הויין לו בנים ויתקן הקיזו שניהם ושמשו הויין לו בנים בעלי ראתן אמר רב ולא אמרן אלא דלא טעים מידי אבל טעים מידי לית לן בה אמר רב חסדא אסור לו לאדם שישמש מטתו °ביום שנאמר °ואהבת לרעך כמוך מאי משמע אמר אביי *שמא יראה בה דבר מגונה ותתגנה עליו אמר רב הונא *ישראל קדושים הם ואין משמשין מטותיהן ביום אמר רבא 'ואם היה בית אפל מותר 'ות"ח מאפיל בכסותו ומשמש תנן או תשמש לאור הנר אימא תבדוק לאור הנר ת"ש אע"פ שאמרו המשמש מטתו *לאור הנר הרי זה מגונה אימא הבודק מטתו לאור הנר הרי זה מגונה תא שמע ושל בית מנבו המלך היו עושין ג' דברים ומזכירין אותן לשבח היו משמשין מטותיהם ביום ובודקין מטותיהם במילא פרהבא ונודגין טומאה וטהרה בשלגים קרני מיהא משמשין מטותיהן ביום אימא בודקין מטותיהם ביום הכי נמי מסתברא דאי ס"ד משמשין מזכירין אותן לשבח אין ה"נ דאגב דאיכא אונס שינה מגניא באפיה ובודקין מטותיהן במילא פרהבא מסייע ליה לשמואל דאמר שמואל "אין בודקין את המטה אלא בפקולין או בצמר נקי ורך אמר רב היינו דכי הואי התם בערבי שבתות הוו אמרי מאן בעי פקולי *בנהמא ולא ידענא מאי קאמרי אמר רבא הני שחקי דכיתנא מעלי לבדיקה איני והא תנא דבי מנשה 'אין בודקין את המטה לא בעד אדום ולא בעד שחור ולא בפשתן אלא בפקולין או בצמר נקי ורך לא קשיא הא בכיתנא הא במאני דכיתנא ואיבעית אימא הא והא במאני דכיתנא הא בחדתי הא בשחקי נוהגין טומאה וטהרה בשלגין *תנן התם 'שלג אינו לא אוכל ולא משקה חישב עליו לאבילה אינו מטמא טומאת אוכלין למשקה מטמא טומאת משקין נטמא מקצתו לא נטמא כולו "נטהר מקצתו נטהר כולו הא נופא קשיא אמרת נטמא מקצתו לא נטמא כולו והדר תני נטהר מקצתו נטהר כולו למימרא דנטמא כולו אמר אביי "כגון שהעבירו על אויר תנור *דהתורה העידה על כלי חרס

ו) [במ"ק ימי ליתא בקונטרס לדיק שומטן תמיד ערוך וסי' וקן יסבן לחיות הא דנ"י כמתן מרן אלא ערוך רשב שומטן מסיר קוכן 'מרק'] אפילו

מסורת השס

לעזי רשי"
גרמנטי"ר [גרשנטי"ר]. לדרוש אל המתים. קטרין. כוחות.

[בכרכות ס. וס"ל ומס"ס בס"ד מגיגה עד: מיומה ל מלא שמא]

קדושין סח. יבמות סב. ב"ק מס. כתובות קיא.

מס' ד"ל פ"ל

הגהות הב"ח
(ו) רש"י ד"ה דמו וד"ה ומשמיב פ"ל: (ב) ר"ה מסכ' וסי' אלא כמים ומשוס:

גליון השס
רש"י ד"ה מקולין קוטו"ן. מ"ל מגילה יז ע"ב בכרש"י ד"ה כשקולי ומ"ל בתרוך מרן מקל ומס"ק:

[מהדרין סה: מ"ש מ"ש]

[מ"ק יח]

כתובות סב. גיטין מי

קדושין מלי

שבת סו. מ"ש כתובות ט: סס:

הגהות מהר"ב רנשבורג
גמ' א) מסכ' מקוה מסכ' סלו. ר"ב מ"ל ר"ם מ"ע דמכרום מוף מגמה כי: ב) תוס' ד"ה שומן תמיד וסי' ר"ב מ"ל ד"ה מסתלגים דף מס מ"ל:

[ס"ד מ"ש בלשון מקום כדכתיב כי אלהים אמר הוא לאכל מרון מרן מקל כ"]

תוספתא דמכרות פ"ב [ומס"ש בס"ד מל מגיגון המלון מה: ומ"ל מ"ש כוף מ"ב מ"ע דמכרות]

[מלין כה:]

מר מקרר נרבע ומ"ל דכיון דנמקא לן מקרא ה' דברים א"כ לא מטמא וכתוב אלא בטמאבוי כלמא: והא אמן תנן שחוקנו מן המקרר: ותימה והא מתני' נמי קתני מקרר מטמא המשמשין ליה מקרר וראי מטמא מ"ל דרבה הוה יודע דאינגא לא קאמרי הכי ע"ל דמתני' אין לחדש כיון דקתני בברייתא שחוקנו מן המקרר ורש"י דייק דמקרר מטמא ולא ראי מרתנן מן הלל ולמדן מקרר שעבר דאי מבריא לבר מן הלל ולמדן ראי מטמא ומה לבר לשמרי מטמא מן הלל ולמדן ולבא למיסר דמבריא לבר חוקה אולת דאיכ לא חזה לבר למיסר מקרר מעבר ולבר ליכא מקרר הא דאמרינן דמקרר

מוסף רש"י שבו לכם פה. מלמוד עבד מגרסה הוה (יבמות סב.). באלי דידבי. מגרש מגרש זוכין ממטמו כשעת תשמיש תשמיש לשמש מטמו נמי מי (ברכות ו. ומס הגרסא כ"ל דידבי). שתשורה עליו רוח טומאה. מד מל מים הקנרות יומא מוהנו ומקשיו (מנחות ל.). הויין לו בנים ויתקן. מלגיס (כתובות מו:) מס נמנגרה כמוהו תשמיש (גיטין נ.). בעלי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com